

(המשך מעמוד 36)

ללא תקלות, היה הבלדר חוזר לאותו מקום עם מיזוודה נוספת, שעה אחרי המישלוח הראשון. בשכר כל מישלוח היה הבלדר מקבל 100 דולרים (900 רופיות) לקילוגרם. למרות שרבים מן הבלדרים נאסרו, לא נמצאה כל עדות מרשיעה נגד יניב.

גיוון העסקים: כאשר התרחבה אימפריית עסקי-החשיש, גיוון יניב את עסקיו, ופלש לתחומים נוספים, אף הם עתירי-רווחים. הוא הבריח נשק ותחמושת, וסיפסר במטבעות זרים. ב-1974 נאסרו אלמר מאנג'י וסבינה בורינג כאשר ניסו להבריח מפקיסטאן להודו 100 רובים ו-500 כדורים במיניבוס, דרך הגבול בי מחוז וגה. מקורות במודיעין טוענים כי המוח שמאחורי המיבצע הזה היה נסים יניב.

ליי-תומאס מקדואל, מבריח-נשק אחר, אישר באותה שנה את חשדם של אנשי-המודיעין. מדו"חות המגיעים מאיוור פוג-ג'אב מתברר, כי יתכן שעד עתה מוברח לשם נשק על-ידי אנשים החוצים את הגבול בנקודות שונות. מיספר כלי-הנשק שהוחרמו אצל מקדואל לא היה רב, ולא היתה כאן אבידה כבדה לאי-גיון שמאחורי המבריחים.

בד-בבר, גדל והתרחב גם סחר-החשיש של יניב. הוא התחיל להבריח משלוחים גדולים מקאשמיר ומנפאל, ולאחסן אותם בשערי-קאשמיר, בחלקה הישן של דלהי, בין החומות. לאחר מכן היו מישלוחים אלה מוצאים את דרכם אל מחוז לגבוקה-המדינה.

באפריל 1978 שיגר יניב כמויות גדולות של חשיש לארצות-הברית. הוא התביא את החשיש בתוך צמיגים הלולים, שנאספו בחופי-אמריקה. סוכני מיחלק-הסמים האמריקאי הודיעו על כך למינהל-החקירות המס בהודו. החקירות הוליכו לגילוי מישלוחי-חשיש נוספים בגמל ה-תעופה של פאלאם.

עתה התברר לקציני מינהל-החקירות כי יניב עבר למיסחר סיטונאי בקנה-מידה גדול, ושוב אינו עוסק בגיוס בלדרים בלבד. חקירות נוספות הוליכו את ה-בלשים לשני מקומות-מחבוא נוספים בדלהי, שם נמצאו והוחרמו 1000 קילי-גרמים של חשיש, בשווי 300 מיליון רופיות.

בין 1979 ו-1981 שמר יניב על פרופיל גמור יחסית. באמצע 1981 עשה טעות גורלת, הוא שכר כבלדר את גיימס בארט, ובאמצעותו שיגר 185 קילוגרם חשיש.

המישלוח שוגר להאמבורג בתוך מנוע של טילית. על בארט היה לקבל מיליון מארקים גרמניים במחיר המישלוח. מייד אחרי שיצא המישלוח, תבע בארט לקבל בחזרה לרשותו את דרכונו שהוחזרם. העורר למפקד מישטרת-הבינה, גיי-אם מאליק, התיר לו לצאת אל מחוז לגבוקה לות-המדינה אחרי שבארט הפקיד 50 אלף רופיות. הוסכם עימו כי אם לא יחזור למדינה עד ה-1 בספטמבר 1981, יוחרמו דמי-הערבות.

אך העונש המתין לבארט באירופה. מודיע מישטרה סיפק את המידע, ו-מישטרת מערב-גרמניה המתינה לבארט ואסרה אותו ב-18 באוגוסט. כאשר בא לשחרר את הטילית מהמכס, כאשר הגיע המידע על כך להולנד, עצרה המישטרה שם את יניב, שהמתין כדי לשמוע מבארט אם אמנם הגיע המישלוח לייעדו.

מאסר עד

30 שנה

אם יצליחו השילטונות המערב-גרימניים להביא להסגרתו של יניב לידי הם, ממתין לו עונש של עד 30 שנות מאסר. מקורות מודיעיניים מצביעים על כך שליניב יש משאבים כספיים שיאפשרו לו לשכור את הפרקליטים הפליליים הי טובים ביותר, שייאבקו למענו.

במהלך החקירה הודה יניב: "איני יודע כמה כסף יש לי בחשבונות הללו (בבנקים בהאמבורג, בפראנקפורט ובז'נבה)". אך העדות שאין בכוחה להרשיעו בי-בתי-הדין של הודו, תוכל לפעול כהלכה נגד סיכוייו לצאת לחופשי במערב גרמניה, שם נוקשים כלי-החוקים נגד סחרי-סמים.

נראה כי יניב ערך את מסעו האחרון, וצחוק הגורל שהמלו בגד בו דווקא בעיר שבה התחיל את חיי הפשע שלו.

אזוקה ריינה

אוזן ביוסי-בחירות בהנהגת תמ"י

אני לא יכול להיות רק חבר-כנסת, לנאום כל היום ולהסתבך...

איך עומד השר אבו-חצירא בכל הפרשה הזאת?

אני מוריד את הכובע לפני ולפני אשתו. חס ושלום, חלילה, זכרי את פרת עופר - הוא לא היה מסוגל לעמוד בחצים מסוג זה, והיסל את עצמו. אלה דברים מסוכנים. צריך לטפל בהם בזהירות, לאט-לאט. צריך לזכור כי מדובר בבני-אדם, צריך לעמוד במקומם. או כי

כשאני רואה בספר התקציבים שמקצצים בתקציב חינוך למבוגרים, אני אומר: קצצו מהפילהרמונית. כמה אנשים כבר הולכים לקונצרטים שלה?

אני לא רוצה שיכריחו אותי לקרוא שלום-עליכם, אני רוצה שילמדו אותי שנוי ובוזגלו. מדוע לא מלמדים את חכמי ספרד, את סופרי ספרד? אני מבין שזה עניין של שנים ושל הרגלי-חיים. או צריך לשנות, ולזה אני קורא התערורות של הספרדים.

מתי דדעתך הבעייה העיקרית של האפקטיבה הערתית בארץ? הרי כן זה כואב הכי הרבה?

בעיית מעמדו של האדם. אני מתכוון לכך שבנק-הפולנים יכול להרשות לעצמו שבין חברי הנהלה שלו יהיו הימשים אהו ספרדים.

בנק-הפולנים?

בנק הפועלים. אני מתכוון ששם מקר-מים אנשים לפי מוצאם. בבנקים הפרטיים זה לא קיים. את יודעת מי מנהל היום את הבנק הבינלאומי הראשון? בנו צדוק, שהחל את דרכו בבנק כנער-שליח וראי לאן הגיע. בנק-לאומי, לעומת זאת, פירסם כרטיס של גדולי ע-ישראל ולא מצא אף ספרדי אחד. אף לא אחד.

ההסתדרות הציונית חוגגת מאה שנות התישבות ונעצרה ב-1948. למה? כי מאז, 70 אחוז מהמתיישבים הם ספרדים. מדוע לא עצרו ב-1955? אני לא מבין, בינתי לא נותנת לי להבין. אם זו לא אפלייה, אז שיגידו לי מה זה?

ומה עם אותם הרוצים לחיות במרכז הארץ?

תאמיני לי שגם אני רוצה לנסוע עם קדילאק, אני מאוד רוצה. אני מת לזה, אבל מה אפשר לעשות? אני לא יכול. אכן, זוהי חלוציות, לנצל הסכם שלום! למולי יש לתמ"י הכוח לעצור את ההשר תוללות, ואני עושה את זה די כבדור.

גם בהצלחה?

אני מקווה שגם בהצלחה, ואני מציע לכל מי שקורא את הראיון הזה שלא יטיף לי מוטר, לא על חלוציות ולא על התנדבות.

ברשותך נעבור לנושא אחר. האם העוברתו שהשר אבו-חצירא

בנק לאומי פירסם כרטיס של גדולי ע-ישראל, ולא מצא ביניהם אפילו ספרדי אחד

עומד דמושפט בשהאשמות מטיף לות דופי ביושרו אינה מרפה מעט את ידך?

בעיני הוא חף מכל פשע.

מוניין לך האמונה הזאת?

אני מכיר אותו, ואותי לא מעניין מה יחליט בית-הדין. בעיני הוא זכאי!

ככל זאת עוזרת במישפט עוברות המוהות...

יכול להיות שלא מגיע לו פרס על ניהול מוצלח, אבל שלקח לעצמו? חס וחלילה! כל העסק מצחיק ועולה הרבה כסף למדינה.

ודמוניטין של תמ"י?

אני לא התכוונתי להיכנס לזה, אבל אם את כבר מדברת: יהודה חשאי פירסם שאילתה על יצחק מודעי. איני יודע אם מה שאמר בשאילתה נכון או לא נכון, היכרותי עם שניהם רופפת, אך העובדה שממשלת-ישראל נזעקה ו-ראשה-ממשלה הזמין את ש-הפנים וה-מישטרה ואת המפכ"ל והקימו ועדת חקיר-רה - כל זה אומר דרשני. מדוע לא נהגו כך לגבי אבו-חצירא?

ליהודי שייש דירה שקיבל כמעט חנים בימית מגיעה אותה דירה בעיידת-פיתוח מפותחת כמו כרמיאל או ערד או יבנה, אבל בשום פנים ואופן לא פנטהאוז בדמ-אביב!

המישטרה פשטה על מישדרו ללא ידי-עתו של ראשה-ממשלה, ללא ידיעתו של ש-הפנים וללא ידיעתו של המפכ"ל. אז למה למודעי הקימו ועדת חקירה ולאבו-חצירא לא?

היתה כאן אפלייה?

אני לא חושב, אני אומר! ואני אומר אף יותר מכך: אולי אין זו אפלייה, אבל זו שאלה של מי שקרוב יותר לצל-חת, ותפרישי את זה איך שאת רוצה. זה לא מרגיז?

אני שומע על זה לראשונה. אני לא